

”چورو تو چوڻا“

آج باپ دادا آڀني آدي استاپنا ڪي ڪاريه ڪي نمت بني هوئي سهيوگي بچون ڪو
 ديك رهي هئ. سڀي سهيوگي بچون ڪي پاڳيه ڪو ديك هرشت هو رهي هئ. استاپنا ڪي
 نقشي ڪو ديك رهي ٿي. آدي ڪال اس سريشت برهمڻون ڪي سنسار ڪي هستري اوڙ
 جاگرافي ڪو ديك رهي ٿي. ڪوڻ ڪوڻ سريشت آتمائين ڪس سميه ڪس استان پر اوڙ
 ڪس وڌي پورو ڪو سهيوگي بني هئ. ڪيا ديڪا؟ تين پر ڪار ڪي سهيوگي بچي ديڪي. ايڪ
 باپ دادا ڪي آلوڪ ڪرتويه ڪو ديك باپ دادا ڪي موهني مورت، روحاني سيرت ڪو
 ديك بنا ڪچ سوچني ڪي محنت ڪي، ديڪا اوڙ ديڪني سين ڪلپ پهلي ڪي سمرتي ڪي
 سنسڪار پر تڪيه هو گئي. سيڪنڊ ۾ دل سين نڪلا يهه وو هين ميرا بابا هئ. اوڙ باپ نين پي
 سيڪنڊ ۾ سويڪار ڪيئا ڪ يهه وو هين ميرا بچا هئ. ائسي بنا محنت ڪي سهج باپ ڪي
 سنهيه ۾ سمائي هوئي سهيوگي بن گئي. سڀناه ڪورس ڪي پي محنت نهين. ليڪن ايشوريه
 سنهيه ڪي فورس سين باپ اوڙ بچون ڪا ملن هو گيا. ايڪ هين شبد ۾ جيون ڪي ساڻي بن
 گئي. بچون نين ڪها تر هين ميري، باپ نين ڪها تر هين ميري. محنت ڪا سوال نهين.
 ائسي سيڪنڊ ۾ سوڌي والي بنا محنت، محبت ۾ سمائي هوئي هئ. دوسري نمت بني هوئي
 سريشت آتمائون ڪي تياڻ، تپسيا اوڙ شيوا ڪي سئمپل ڪو ديك سوڌا ڪرني والي هئ.
 پهلي گروپ نين باپ ڪو ديڪا. دوسري گروپ نين گيان گنگائون ڪي سئمپل ڪو ديڪا. ٻڌي
 بل دواران سهج باپ ڪو جانا اوڙ سهيوگي بني. ڦر پي دوسرا گروپ پي بچون دواران باپ ڪي
 ساڪار سنهنڊ ۾ آئي. نراڪار ڪو پي ساڪار ۾ سرو سنهنڊون ۾ پايا. اس ليئي ساڪار روپ ۾
 ساڪار دواران سرو آنيو ڪرني ڪي ڪارڻ ساڪاري پالنا ڪي لغت ڪي گفٽ لي. يهه پاڳيه
 ڪوڻون ۾ ڪوئي، ڪوئي ۾ پي ڪوئي ڪو پراپت هوئا. ائسي لغت ڪي گفٽ ليني والي
 استاپنا ڪي ڪاريه ۾ شيوا ڪي ڪيتر ۾ نمت بني هوئي آدي آتمائين، ائسي گروپ ڪو
 نمئرنڊ دي ٻلايا هئ. ائسي تو اوڙ پي نمت بني هوئي بچي هئ. ليڪن وشيش ٿورون ڪو
 ٻلايا هئ. جانتني هو ڪس ليئي ٻلايا هئ؟ بيچ بيچ ۾ فائونڊيشن ڪو چيڪ ڪيئا جاتا هئ.
 اگر فائونڊيشن ذرا پي ڪمزور هئا تو فائونڊيشن ڪا پرياءُ سڀ پر پرتا هئ. شيوا ڪي
 ڪيتر ۾ شيوا ڪي نمت فائونڊيشن آپ جسسي رتن هئ. پهلا گروپ يگيه ڪي استاپنا ڪي
 فائونڊيشن بني. شيوا ڪي نمت بني. ليڪن شيوا ڪا پر تڪيه پهلا قل آپ جسسا گورپ هئ. تو
 شيوا ڪي پر تڪيه قل ڪي روپ ۾ وا شوڪيس ڪي پهلي شو پيس آپ سريشت آتمائين نمت
 بني. اتنا اپنا مهتو جانتني هو؟ نئين پتون ڪي چمڪ، دمڪ، روڻق، اُمنگ حلاس ڪي وسنار
 ۾ آدي سريشت آتمائين چپ تو نهين گئي هوا! پيچي والون ڪو آڱي ڪرتي، سيمر آڱي
 سين پيچي تو نهين هو گئي هوا! يون تو باپ دادا پي بچون ڪو آڀني سين آڱي ڪرتي،
 ليڪن آڱي ڪر ڪي سيمر پيچي نهين هوتي. ڪئين بچي هوشيار ڪي سين جواب ديتي هئ ڪ

پيڇي والون ڪو هر چانس ڏي رهي هئ. چانس پلي ڏو ليڪن چانسلر تو رهو نان. اٽني ڏميواري سمجهتي هو؟ جو پرشارت ڪي قدم هر اُٺائينگي همين ديك اُڙ پي اُٽسي اُمنگ اُتساه ڪي قدم اُٺائينگي. يهه سمرتي سدا رھتي هئ؟ نئين، نئين هئ، ليڪن پُراڻون ڪي وٺليو اُپني هئ. پُراڻي پتون سين ڪٿي ڏوائيان بنتي هئ. ڄاڻتي هو نان. پُراڻي چيزون ڪا ڪٿا مليه هئا. پُراڻي وستوئين وشيش يادگار بن جاتي هئ. پُراڻي چيزون ڪي وشيش ميوزم بنتي هئ. پُراڻون ڪي وٺليو ڄاڻتي هوئي اُسي وٺليو پرماڻ قدم اُٺا رهي هو؟ اُپني آپڪو اُتنا اُمليه رتن سمجهتي هو؟ باپ سمان اُڙتي پنڇي هو؟ برهما باپ ڪي پالنا ڪا رٿن ڏي رهي هو يهه ساڪار پالنا ڪوئي ساڌارڻ پالنا نهين. اِس اُمليه پالنا ڪا رٿن، اُمليه بننا اُڙ بنانا هئ. وشيش پالنا ڪا رٿن، جيون ڪي هر قدم ۾ وشيشنا پري هوئي هو. اُٽسي رٿن ڏي رهي هو؟ ساري ڪلپ ڪي اندر ايڪ وار يهه پالنا ملتي هئ. اُڙ اُسڪي اڌڪاري آپ وشيش آتمائين هو. اُٽسي اُپني اڌڪار ڪي پاڳيه ڪو ڄاڻتي هو؟ تو آڄ اُٽسي پاڳيوان بچون سين ملني آئي هئ. تو سمجها ڪيون ٻُڌا هئ؟ رزلت تو ديڪينگي نان!

يهه سارا گروپ تو برهما باپ ڪي هر قدم پر فالو ڪرني والي هئ نان. ڪيونڪ اِن ساڪار آنڪون سين ديڪا. صرف ڏويهه نيتر سين نهين ديڪا. آنڪون ديڪي هوئي بات فالو ڪرنا سهج هوتي هئ نان. اُٽسي سهج پرشارت ڪي پاڳيه اڌڪاري آتمائين هو. سمجها ڪون هو؟ جانا، مئن ڪون؟ مئن ڪون ڪي پھيلي پڪي ياد هئ نان! پوڻ تو نهين جاتي هو نان! باپ دادا وطن ۾ اِس گروپ ڪو ديك روح رهاڻ ڪر رهي ٿي. ڪيا روح رهاڻ ڪي هونگي، ڄاڻتي هو ديك رهي ٿي اُپني پاڳيه ڪي مليه ڪو ڪٿا جانا هئ اُڙ ڪٿي اِس پاڳيه ڪي سمرتي سوروپ رھتي هئ! سمرتي سوروپ سو سمرتي سوروپ. تو ڪٿي سمرت سوروپ بني هئ؟ يهه ديك رهي ٿي. وسمرتي اُڙ سمرتي ڪي سيڙهي پر اُترتي اُڙ چڙهتي هئ وَا سدا سمرتي سوروپ دواران اُڙتي ڪلا ۾ جا رهي هئ! اُٽسي تو نهين، پُراڻي، پُراڻي وڌي پوروڪ چلني والي هئ. جو اُڙتي ڪلا ڪي بجاءِ آب تڪ پي سيڙهي اُترتي چڙهتي رھتي. يهه سڀ بچون ڪي وڌي ديك رهي ٿي. برهما باپ بچون ڪي سنيهه ۾ بولي، سدا هر قدم ۾ سهج اُڙ سريشت پراپتي ڪا آڌار مُجهه باپ سمان ايڪ بات سدا جيون ۾ برهما ڪي طاويز ڪي روپ ۾ ياد رکين، ”چورو تو چوڻو“. چاهي اُپني تن ڪي سمرتي ڪو ڀڙاءِ ڏيهي ايمان بني ۾، چاهي سنڀند ڪي لڱاءِ سين نشوموها بني ۾، چاهي اَلوڪ شيوا ڪي سڦلنا ڪي ڪيتر ۾، چاهي سُڀاءِ سنسڪارون ڪي سمپرڪ ۾، سڀي باتون ۾، ”چورو تو چوڻو“. يهه ”ميري پن“ ڪي هات اِن ڊاليون ڪو پڪڙ ڊاليون ڪي پنڇي بنا ڏيتي هئ. اِس ميري پن ڪي هاڻون ڪو چورو تو ڪيا بن ڄاڻينگي ”اُڙتي پنڇي“. چورنا تو هئ نهين، بننا تو يهي هئ، يهه نهين. ليڪن هي آڌار مورت سريشت آتمائين ”بن گئي“ يهه سيريمني منائو. سوچ رهي هئ، پلئن بنائينگي، نهين. سوچ ليئا، ڪوئسي سيريمني منائينگي؟ هر گروپ فنڪشن مناتي هئ نان. آپ لوگ ڪوئسا سماروه منائينگي؟

آپ تو برهما باپ ڪو فالو ڪرني والي، برهما ڪي ساڻي بچي هو نان. ايشوريه پريوار

ڪي بزرگ آتمائين هو. آپ سيڪي اوپر باپ دادا اؤر پريوار ڪي سدا نظر هئ ڪ يهي هماري آدي سئمپل سوروپ هئ. ساري پريوار ڪي ليئي، باپ ڪي سرو آشائون ڪي ديڪ هو. تو ڪوئسا سماروه ڪرينگي! باپ سمان بن گئي، جيون مڪت آتمائين بن گئي! نشتوموها سمرتي سوروپ سو سمرت سوروپ بن گئي. سنڪلپ ڪيئا اؤر بني ائسا سمرت سماروه منائو. تيار هو نان! وا ابي پي سوچتي هو، ڪرنا تو چاهيئي، چاهيئي نهين ليڪن باپ ڪي سرو چاه پورڻ ڪرني والي هر آدي سئمپل هئ، ائسي نشچيه ٻڌي وجئي رتن، وجئ ڪا سماروه منائو. سمجها ڪس ليئي ٻليا هئ! سڀشت هو گيا نان. اس سبي ڪو تاج پهنا. ذميواري ڪي تاجپوشي منوانا، انهن سين. اس ليئي آئي هو نان! بولتي نهين هو. بزرگ هو گئي هو. برهما باپ ڪو ڪيا ديڪا. ابي ابي بزرگ اؤر ابي ابي مچنو ڪشور. ديڪا نان. فالو فادر، هان جي ڪرني ۾ مچنو بن جائو اؤر شيوا ۾ بزرگ. چوئي بچون ڪي رنق ديڪي نان، ڪتنا مزي سين ڪهتي ٿي، هان جي، جي هان!

وشيش نمترڻ پر وشيش آتمائين آئي هئ، آب وشيش شيوا ڪي ذميواري ڪا ڪر سين سماروه منانا. بيچ بيچ ۾ تاج اُتار ديتي هو. ابي ائسا ٿايت ڪر جانا تو اُتارو نهين. اچا ڪر سئينگي ڪ سماروه ڪي رزلت ڪيا هوئي. اچا.

سدا سرو آتمائون ڪي نمت، اُمنگ اُتساه دلاني والي، سدا هر پرهارت ڪي قدم دواران اؤرون ڪو تيور پرهارتي بناني والي، وئرت ڪو سيڪنڊ ۾ چورو اؤر چوٽو ڪرني والي، سدا برهما باپ ڪو فالو ڪرني والي، ائسي شيوا ڪي آدي رتون ڪو، پالنا ڪي پاڳيون وشيش آتمائون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اؤر نمستي.

شيواڌاريون سين:- شيواڌاريون ڪو تو سدا هين اُڙتي رهنا چاهيئي، ڪيونڪ يگيه شيوا ڪا ٻل بهت هئ. تو شيواڌاري ٻلوان بن گئي نان. يگيه شيوا ڪا ڪتنا ٿاڻن هئ. اگر يگيه شيوا سچي دل سين ڪرتي هئ تو ايڪ سيڪنڊ ڪا پي بهت ڦل هئ. آپ لوگ تو ڪتني دن شيوا ۾ رهي هو. تو ڦلون ڪي پندار اڪني هو گئي. اتي ڦل جمع هو گئي جو 21 پيڙهي تڪ وه ڦل کاتي رهينگي. شيواڌاري وهان جاڪر مايا ڪي وش نهين هو جانا. سدا شيوا ۾ بزي رهنا. منسا سين شڌ سنڪلپ ڪي شيوا اؤر سمپرڪ سنبنڌ وا واڻي دواران پريچيه ديني ڪي شيوا. سدا هين شيوا ۾ بزي رهنا. شيوا ڪا پارت اوناشي هئ. چاهي يهان رهو چاهي ڪهين پي جائو، شيواڌاري ڪي سات سدا هين شيوا هئ. سدا ڪي شيواڌاري هو. شيوا ۾ بزي رهينگي تو مايا نهين آئينگي. جب خالي آستان هوتا هئ تو دوسري آتي هئ. مچر پي آئينگي، ڪٽمل پي آئينگي. اس ليئي سدا بزي رهو تو مايا آئينگي هين نهين. مڪنت نهين ڪرني پرينگي. مايا نمسڪار ڪرڪي چلي جائينگي. ائسي بهادر بن ڪر جا رهي هو. ائسي تو نهين وهان جاڪر ڪهينگي، آج ڪروڌ آگيا، آج لوپ آگيا.... مايا پيپر لينگي، وه پي سُن رهي هئ ڪ يه واعدو ڪر رهي هئ. جهان باپ هئ وهان مايا ڪيا ڪرينگي! سدا باپ سات هئ يا الگ هو. ڪمار اڪيلي تو نهين سمجهتي هو. ائسي تو نهين ڪوئي سُنني والا

نھين، ڪوئي بولني والا نھين.... بيمار پرينگي تو ڪيا ڪرينگي؟ دوسرا ساڻي ياد تو نھين آئينگا؟ دوسرا ساڻي لائينگي تو اُسڪا سُنا پي پرينگا، ڪلانا پي پرينگا، سنپالنا پي پرينگا. اُٿسا بوجھ اُٿاني ڪي ضرورت ھين ڪيا ھئ. سدا ھلڪي رھو. سدا ڀڳل روپ ھو، دوسري ڀڳل ڪيا ڪرينگي! ڪيي سنڪلپ آتا ھئ، بيمار پرتي تو تب آتا ھئ؟ جس سنڀنڌ ڪي ياد آئي اُسي سنڀنڌ سين باپ ڪو ياد ڪرو، تو بيماري ۾ سوئي سوئي پي اُٿسا اُچا ڪانا بنا لينگي جئسي دوسرا بنا ڪر ڳيا. تو سدا ساڻ رھنا، اُڪيلا ھون نھين، ڪمبائيند ھون. آپ اوڙ باپ دونو ڪمبائيند ھو، الڳ ڪوئي ڪر نھين سکتا، يھ چئلينج ڪرو. چئلينج ڪرني والي ھو نہ ڪ گھبراني والي. اُچا.

پرشن:- سنگر ڀڳي برھمڻ جيون ڪا لڪش ڪيا ھئ؟ اس لڪش ڪو پراپت ڪرني ڪي وڌي ڪيا ھئ؟

اُتر:- سنگر ڀڳي برھمڻ جيون ڪا لڪش ھئ سدا سنتشت رھنا اوڙ دوسرون ڪو سنتشت ڪرنا. برھمڻ ارڻات سمجھدار، سيمر پي سنتشت رھينگي اوڙ دوسرون ڪو پي رکينگي. اگر دوسري ڪي اسنتشت ڪرني سين اسنتشت ھوتي تو سنگر ڀڳي برھمڻ جيون ڪا سڪ نھين لي سکتي. شڪتي سوروپ بن دوسرون ڪي وايومنڊل سين سيمر ڪو ڪناري ڪر لينا ارڻات اپني ڪو صاف ڪر لينا يھي ساڌن ھئ اس لڪش ڪو پراپت ڪرني ڪا. دوسري ڪي اسنتشتنا سين سيمر ڪو اسنتشت نھين ھونا ھئ. دوسرا ڪسي پي پرڪار سين اسنتشت ڪرني ڪي نمت بني تو سيمر ڪو ڪناري ڪر ڪي آڱي ٻڌتي جانا. رُڪنا نھين ھئ.

پرشن:- ڪوئسي سنسڪار اپني نجي سنسڪار بناء لو تو سدا اُڙتي ڪلا ۾ اُڙتي رھينگي؟ اُتر:- اپنا نجي سنسڪار بنائو ڪ هر بات ۾ مجھي آڱي ٻڌنا ھئ. دوسرا ٻڌي يا نہ ٻڌي. دوسري ڪي پيچي سيمر ڪو نيچي نھين آنا ھئ. سھانيوئي ڪي ڪارڻ سھيوگ دينا دوسري بات ھئ ليڪن دوسري ڪي ڪارڻ سيمر نيچي آ جانا يھ نيڪ نھين. نہ وئرت سُنو، نہ ديڪو. شيوا ڪي پاءُ سين نيارا ھوڪر ديڪو. دوسري ڪي ڪارڻ اپنا سميه اوڙ خوشي نہ گنوائو تو سدا اُڙتي ڪلا ۾ جاتي رھينگي.

وردان - سدا ملن ڪي جھولي ۾ جھولني والي تت توم ڪي ورداني باپ سمان پو

جئسي باپ دادا آپ مالڪون ڪي آڱيا ڪو مان ڪر ملن مناني ڪي ليئي آتي ھئ، جي حاضر ڪا پاڻ پڙه ڪر حاضر ھو جاتي ھئ اُٿسي ھين تت توم. امبرت ويلي سين ليڪر دن ڪي سماپتي تڪ ڌرم اوڙ ڪرم ۾ باپ سمان بنو تو سدا ملن ڪي جھولي ۾ جھولني رھينگي. اس ملن ڪي جھولي ۾ رھني سين پرڪرتي اوڙ مايا دونو ھين آپڪي جھولي ڪو جھولاني والي داسي بن جائينگي. سرو خزاني آپڪي اس سریشٹ جھولي ڪا شرنگھار بن جائينگي.

سلوگن - سدا برهما باپ ڪي پُڄائون ۾ سمائي رھو تو سيفتي ڪا انپو ڪرينگي.